

1895-08-03

AFSENDER

Elisabeth Giersing

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mogenstrup

Omtalte personer:

H.C. Aggersborg

Arkivplacering:

Mappe 21 nr. 29a

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

Brev i anledning af H.C. Aggersborgs død

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Magenstræp 3-8-95.

Al min elskede Sam! mit
Hjerte er saa fult - af Sorg ja
saa dybt en Sorg - aldrig skal jeg se
ham som jeg elskede mere, her
paa Jorden - maatte jeg blot have
faaet Lov at se hans dejlige Ansigt
sigt én Gang endnu - og Du - Du
stakkes egen side Sam - hvad
lides Du ikke! aa maatte jeg
have staet ved Din Side den
siddige Natte-time og set hans
Blik endnu éngang - og Kiende jeg
gnede med Dig nu - lille Sam
det bliver kært for Dig nu - hvad
har Du ikke været for ham, vor

ueliggende Antel - ueligget uene Ri berhaon - forat Mandag hore
hans blinde - det vil lese i os Du fra mig - det er lige frem sørg
al den Tid vi have at være her, lyt. - Jeg vilde saa uisiglig gerne have
hvad man vil takke Gud for, at uene over hid Edor, uene med omkring
vi havde ham saalange - men hans Riste, det er mig foruiget Lid
Sagnet. det er saa stort - og Tanken at jeg ikke kan det - jeg kan
om det Hjern den vil forand, ikke faa Ski paa min dearlige Fad,
saameget for Dig og os alle - det og jeg er i disse Dage ikke nast
er saa knugende - og Longelen efter frade Kammer naturlig vis over og
ham er saa levende - ja Gud følger vor elskede Lide Antel, som
hjælpe Dig og os alle - faa ham har uene var Velgøner ogsaa - har
uene elsket som han. Effert os flere Gledes end der kan
Forst igaar fik vi Telegrammet, med Teles, med sin store Herlighed i Ord
Festen, som var gaet, da jeg fik det, og Bernef - men vi skal se ham
og tillige Brev fra Aler - og imorg, engang igen - hans blinde skal drage
blive ingen Brev ind leverede i os spad med det Hvi.

Hver Time paa Dagen ene mere
Tanke hos Dig og ham - det
ene søvne Dage - Sengen er tung
Gud velsign Dig min elskede
Søn - vi kille Dig alle og bringe
Dig saa inderlig Velsæle
haade Frødt og Børnene gned,
da Bredskabet kom.

Jeg fejner og Nyser Dig
i inderlig Kærlig hed.

Den egen Lis.